

Ανακοίνωση του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση

Η Ευρώπη βάφεται «βαθιά μπλε». Η νίκη του κόμματος της Λεπέν στον α' γύρο των εκλογών στη Γαλλία σηματοδοτεί μετά την άνοδο του κόμματος της Μελόني στην εξουσία, την επικράτηση της άκρας Δεξιάς σε μια δεύτερη χώρα-πυλώνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των G7 ενώ μόλις πρόσφατα στις Ευρωεκλογές στη Γερμανία, το ακροδεξιό AfD αναδείχτηκε σε δεύτερη δύναμη. Τα αποτελέσματα αυτά αποτελούν έκφραση μιας βίαιης αναδιαμόρφωσης του αστικού πολιτικού σκηνικού σε αντιδραστική κατεύθυνση.

Όπως αποδεικνύεται και με την περίπτωση της Μελόني, **τα κόμματα της άκρας Δεξιάς δεν έρχονται να αμφισβητήσουν ούτε στο ελάχιστο την εξουσία και ασυδοσία των καπιταλιστικών ελίτ και να αποτελέσουν «φιλολαϊκές» δυνάμεις.** Είναι

χαρακτηριστικό ότι στην πορεία του προς την εξουσία το κόμμα της Λεπέν έχει ήδη αναιρέσει κάθε υπόσχεση ανακούφισης προς τον γαλλικό λαό. Αντιθέτως, πατά πάνω στην αντιλαϊκή επταετία Μακρόν για να συνεχίσει την επίθεση στα εργατικά δικαιώματα. Φυσικά, όπως **κάθε ακροδεξιό δύναμη, έρχεται για να στρέψει την οργή του φτωχού και μη-προνομιούχου κομματιού της κοινωνίας απέναντι στους μετανάστες και τους «εχθρούς του**

NAP
για την
ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

έθνους».

Η άνοδος της ακροδεξιάς στην Ευρώπη, είναι γέννημα-θρέμμα του ολοκληρωτικού καπιταλισμού της εποχής μας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά δεν πρέπει να αντιμετωπιστεί ως «μια από τα ίδια» καθώς σηματοδοτεί περαιτέρω κλιμάκωση της επίθεσης απέναντι στην εργατική τάξη, τα φτωχά λαϊκά στρώματα, τους μετανάστες/πρόσφυγες και οτιδήποτε θεωρείται διαφορετικό. Είναι έκφραση της πολεμικής προετοιμασίας και εμπλοκής των ευρωπαϊκών κρατών απέναντι στους διεθνείς ανταγωνιστές του και τον «εσωτερικό εχθρό». Είναι έκφραση της αντιδραστικής φύσης του συστήματος που γεννά τη φτώχεια, την ανελευθερία, το ρατσισμό και τον εθνικισμό.

Καθοριστική ευθύνη για την άνοδο της ακροδεξιάς στη Γαλλία έχει η κυβέρνηση Μακρόν που εφάρμοσε μια σκληρή αντεργατική-αντιλαϊκή και κατασταλτική πολιτική με βαθιά αλαζονεία προς τις εργατικές διεκδικήσεις και τα αιτήματα του λαού ενώ ταυτόχρονα νομιμοποίησε βασικά δόγματα της ακροδεξιάς, όπως την αντι-αριστερή και αντισυνδικαλιστική μανία, τον αντι-ισλαμισμό, την πατριδοκαπηλεία της ισχυρής Γαλλίας που πολεμά.

Ωστόσο, **η άνοδος της Λεπέν και της ακροδεξιάς εν γένει έρχεται ως μια αντιδραστική απάντηση σε ένα κενό εργατικής, ταξικής πολιτικής που αφήνει η φιλο-ΕΕ (και συχνά φιλο-NATOϊκή) Αριστερά** που δρα ως συμπλήρωμα και ομάδα πίεσης των αστικών δυνάμεων και όχι ως καταλύτης όξυνσης της ταξικής πάλης υπέρ της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων. Είναι αυτή η Αριστερά που έχοντας εγκαταλείψει τον πυρήνα των εργατικών διεκδικήσεων και της ταξικής αντιπαράθεσης με την αστική πολιτική περιορίζεται όλο και περισσότερο σε διαχειριστικές προτάσεις εξωραϊσμού της κυρίαρχης αντιλαϊκής πολιτικής. Καθόλου τυχαία ως εκ τούτου δεν είναι η πλήρης ευθυγράμμιση του προγράμματος του Νέου Λαϊκού Μέτωπου με τις προτεραιότητες της γαλλικής εξωτερικής πολιτικής.

Για την άνοδο της ακροδεξιάς ευθύνες φέρει και η ρεφορμιστική Αριστερά που στον μονόπλευρο πόλεμο που έχει εξαπολύσει η αστική τάξη, απαντά με «δημοκρατικά μέτωπα» μαζί με συντηρητικές ή σοσιαλδημοκρατικές δυνάμεις ή «λαϊκά μέτωπα» με πολιτικούς εκφραστές των συμφερόντων του κεφαλαίου, όπως το πρόσφατο Νέο Λαϊκό Μέτωπο στη Γαλλία στο οποίο συμμετέχουν οι δυνάμεις του ΚΚ Γαλλίας και του κόμματος του Μελανσόν μαζί με το Σοσιαλιστικό Κόμμα και τον πρώην πρωθυπουργό Ολάντ, τους συστημικούς Πράσινους και πρώην στελέχη του Μακρόν. Τέτοιες επιλογές στη λογική του μικρότερου κακού ή του «φραγμού απέναντι στην ακροδεξιά», έχουν επαναληφθεί και άλλες φορές,

δίνοντας λαϊκή-αριστερή «κάλυψη» σε εκφραστές σκληρών αντιλαϊκών και συντηρητικών πολιτικών, όπως ο Σιράκ και ο Μακρόν και φυσικά δεν στάθηκαν ικανές να ανακόψουν την άνοδο της ακροδεξιάς. Είναι ενδεικτικό, ότι παρά την πολεμική του απέναντι στον «μακρονισμό» το ΝΑΜ, δια στόματος στελεχών των Σοσιαλιστών αλλά και του ίδιου του Μελανσόν, έσπευσε να δηλώσει πως σε εκείνες τις περιπτώσεις που στον β' γύρο βρεθεί ως τρίτο κόμμα με τους υποψηφίους του Μακρόν και της Λεπέν να προηγούνται, δεν θα χαρίσει καμία ψήφο στην τελευταία...

Πρόκειται για μία καταστροφική πολιτική, κακέκτυπο της πολιτικής των Λαϊκών Μετώπων κατά του χιτλερισμού, που **οδηγεί στην υποταγή στην αστική πολιτική**, μέσω της συνεργασίας με κόμματα που κυβέρνησαν προς το συμφέρον του κεφαλαίου, όπως οι Σοσιαλιστές, και της εκλογικής στήριξης άλλων, όπως αυτό του Μακρόν, απέναντι στον κίνδυνο της ακροδεξιάς.

Η ελπίδα απέναντι στο «βαθύ μπλε» της Ευρώπης είναι το «βαθύ κόκκινο», που έχει στη σημαία του τις σύγχρονες ανάγκες των εργαζομένων και της νεολαίας και την επαναστατική αλλαγή αυτού του σάπιου κόσμου. Στους αγώνες του λαού και της εργατικής τάξης, στην αναζωογόνηση και ριζοσπαστικοποίηση του εργατικού κινήματος, στην αντεπίθεση μέσω των συλλογικών αγώνων κόντρα στο σύστημα και στη συγκρότηση μιας σύγχρονης, αντικαπιταλιστικής, κομμουνιστικής Αριστεράς, ανεξάρτητης κι ανατρεπτικής, στενά συνδεδεμένης με τον κόσμο της δουλειάς και τη νεολαία βρίσκεται ο πραγματικός φραγμός απέναντι στην Ακροδεξιά.

NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση

2 Ιουλίου 2024